

Slovo do pralice: Je to novodobá náboženská válka

- CZ24 News | 28. listopadu 2022

Murray Rothbard z rakouské ekonomické školy přišel po pádu komunistických režimů ve východní Evropě s myšlenkou, že novým nepřítelem svobodné společnosti je liberální levice ve všech svých podobách. Její progresivní program je svým způsobem novodobé náboženství, se kterým je nutné bojovat.

Murray Rothbard byl významným představitelem rakouské ekonomické školy a následovníkem Ludwiga von Misesa. Po pádu komunistických režimů v devadesátých letech minulého století napsal řadu [esejů](#), ve kterých rozebírá nebezpečí liberální levice.

Na téma novodobého náboženství píše:

Výběr, překlad, zkrácení, mezititulky autor.

Nepřítel svobody a tradice je nyní plně odhalen: je to sociální demokracie a liberální levice. Liberální levice ve všech svých převlecích je stále s námi a snaží se dostat k absolutní moci. V dlouhodobém horizontu je daleko nebezpečnější než komunisté nejen proto, že je tu s námi, ale protože její program je daleko záluďnější, neboť kombinuje socialismus s líbivými prvky demokracie a svobody poznání.

Iluzorní demokracie

Zachování nějaké formy demokratického výběru, jakkoliv iluzorního, je velmi důležité pro všechny variace liberální levice. Už dávno pochopili, že diktatura jedné strany může být a pravděpodobně bude ze srdce nenáviděna, a proto nakonec svržena.

Oddanost demokracii také slouží jako výmluva pro útok na ty, kteří trvají na absolutní nedotknutelnosti svobody slova a tisku.

Nakonec ale vždy použijí liberálové síly státu k tomu, aby omezili nebo zakázali projevy, které považují za nedemokratické. Tato kategorie bude nekonečně rozšiřována a bude zahrnovat až už domnělé nebo skutečné komunisty, fašisty nebo šířitele různých nenávislných myšlenek. Jen Bůh ví, kdo se nakonec může stát představitelem nedemokratických sil, na které dopadne demokratický trest.

Progresivistická levice

Levice je až do morku kostí progresivistická. Věří, že historie je nezastavitelným pochodem za světlem nějaké socialistické utopie. Jejich cílem není kolektivní vlastnictví výrobních prostředků v nějaké formě diktatury, ale sociální rovnostářský stát, který řídí byrokraté, intelektuálové, technokraté a nová třída ve spolupráci s nějakou prověřenou utlačovanou skupinou, která touží po rovnosti.

Soukromá sféra přežije, neboť liberální levice si uvědomuje, že pro socialistický stát je daleko lepší zachovat kapitalisty a osekánou tržní ekonomiku regulovat, kontrolovat a nechat pod kuratelou státu. Cílem progresivistů je jakási sociální harmonie, ve které kapitalisté slouží společnosti a

parazitickému státnímu aparátu.

Je to náboženská válka

Jsme v náboženské válce, není to jen kulturní válka. Je náboženská, protože levicový liberalismus je vášnivě přijímaný světonázor, náboženství v nejhlubším slova smyslu podporované vírou. Vírou, že nevyhnutelným cílem historie je dokonalý rovnostářský svět, království boží na zemi.

Je to náboženství, které nemůže být bráno na milost. Musíme se mu postavit a musí se proti němu bojovat každou částí naší duše. Použitá metafora je úmyslně vojenská. Blížící se střet je výrazně hlubší než jen střet o to, jak mají být zdaněny kapitálové zisky. Je to boj na život a na smrt o naše duše a o budoucnost Ameriky.

Síla a čest!

Tento boj bude vyžadovat především kuráž, sílu nesložit se pod tíhou předvídatelně pomlouvačné reakce médií a ostatních. A zejména potřebujeme to, čeho se levice nejvíce bojí. Nebát se použít vojenskou metaforu a konceptu my versus oni, dobro versus zlo.

Musíme se snažit nejen o záchranu země před nihilistickou kulturou a o návrat k osvědčeným hodnotám. Konečným cílem musí být to, abychom jednou provždy zabili monstrózní sen o ideálním socializovaném světě.

Napsáno v první polovině devadesátých let minulého století po pádu Sovětského svazu.

Pozn. autora: Třicet let starý text se s tím příliš nemaže. Ale zase na druhou stranu se zdá, že některé věci, pokud ne většinu, předpověděl s pozoruhodnou jasnozřivostí.

[ZDROJ](#)